

MERENKULKUHALITUKSEN

TIEDOTUSLEHTI

10.4.1987

Helsinki

No 7/87

LUOTSIEN NOUSU ALUKSEEN JA SIITÄ POISTUMINEN

Merenkulkuhallitus on uusinnut luotsien alukseen nousua ja siitä poistumista koskevan 2.4.1972 annetun ohjeensa vastaamaan nykyistä luotsihenkilökunnan johtosääntöä ja käytäntöä.

Luotsattavien alusten turvallisuuden takaamiseksi on luotsien otto- ja jättöpaikat merkitty ulkoluotsiasemilla väylien ulkopäähän uloimpien matalikkojen meren puolelle. Näistä kohdista on myös laskettu luotsausasetuksen mukaiset vahvistetut luotsausmatkojen pituudet.

Sää-, jää- tai muista syistä johtuen voivat luotsit nousta alukseen tai jäädä siitä pois myös muissa väylän kohdissa. Tästä menettelystä on kuitenkin aina sovittava etukäteen aluksen päällikön kanssa. Luotsit voivat tarvittaessa tulla myös ulommaksi kuin merkityille luotsipaikoille.

Luotsausmaksuasetuksen mukainen maksu peritään aina todellisuudessa luotsatun matkan mukaisesti. Tämä matka merkitään myös luotsauslaskuun ja sen mukaan maksetaan myös luotsauspalkkio.

Tarvittaessa avustetaan aluksia myös luotsiasemien ja -veneiden tutkien ja vhf-radion avulla.

Tämä tiedotuslehti korvaa merenkulkuhallituksen tiedotuslehden no 9/2.4.1972.

Pääjohtaja

Jan-Erik Jansson

**Luotsi- ja majakkaosaston
päällikkö, merenkulkuneuvos**

Jaakko Manninen

**KD 693/87/102
ISSN 0430-5345**

**MERENKULKUHALITUKSEN KARTTAPAINO
HELSINKI 1987**

SJÖFARTSSTYRELSENS INFORMATIONSBLAD

10.4.1987

Helsingfors

Nr 7/87

LOTSARNAS EMBARKERING OCH DEBARKERING AV FARTYG

Sjöfartsstyrelsen har reviderat sina anvisningar 2.4.1972 om lotsarnas embarkering och debarkering av fartyg, så att de överensstämmer med det nuvarande reglementet för lotspersonalen och gällande praxis.

För att garantera säkerheten för de fartyg som skall lotsas har lotsupptagnings- och avlämningsplatserna markerats vid utelotsstationerna i slutet av farlederna ytterom de yttersta grunden. Från dessa punkter har också den enligt lotsningsförordningen fastställda lotsningsdistansten beräknats.

På grund av svåra väderleks- eller isförhållanden eller av andra orsaker kan lotsarna komma ombord eller avlägsna sig från fartyget även på andra ställen i farleden. Om dylikt förfarande skall dock alltid överenskommas på förhand med fartygets befälhavare. Vid behov kan lotsarna också möta fartyget längre ut än vid den utsatta mötesplatsen.

Förordningsenlig lotsningsavgift uppbärs alltid för den verkliga lotsningsdistansten. Denna sträcka antecknas också i lotsningsräkningen och enligt den utbetalas lotsningsarvodet.

Vid behov assisteras fartygen även med tillhjälp av lotsstationernas och lotsbåtarnas radaranläggningar och med vhf-radio.

Detta informationsblad ersätter sjöfartsstyrelsens informationsblad nr 9/2.4.1972.

Generaldirektör

Jan-Erik Jansson

Chefen för lots- och
fyravdelningen, sjöfartsrådet

Jaakko Manninen